

THIÊN CHÚA MẠNH HƠN CON VÀ NGÀI ĐÃ THẮNG!

... Con biết rõ, người bình thường cho con là kẻ bất thường. Bởi lẽ con từ bỏ tất cả để khép mình vào 4 bức tường Nhà Kín. Con học hành đến nơi đến chốn. Con có nhiều bạn bè. Nói tóm một điều, con sống cuộc đời xuân trẻ tràn đầy. Vậy tại sao con giã từ tất cả để vào dòng và lại vào Dòng Kín? Bị thất tình chăng? Thừa không! Hoảng sợ trước cuộc sống ư? Không phải vậy! Bị chấn thương vì thất bại và cảm thấy vô tích sự sao? Thừa càng không phải như thế! Vậy thì vì lý do nào thúc đẩy mà con chọn Tu Kín?

Thật ra, không gì kín ẩn thâm trầm cho bằng ơn gọi tu dòng. Và lại càng khó khăn hơn trong việc dùng ngôn từ để giải thích con đường đưa vào Đan Viện Kín Cát-minh. Riêng con, đây là con đường dài tiếp nối với một mặc khải thật bất ngờ.

Nói cho đúng, cuộc đời con trước đây không có gì đặc biệt như điếm tiên báo rồi ra con sẽ chọn nếp sống tu trì. Ngay từ tuổi thơ, con đã phân chia thời giờ cho 3 sinh hoạt chính: học đường, thể thao và âm nhạc. Con trải qua quãng đời thơ trẻ trong an bình thanh thản và trong trật tự nề nếp. Kể cả Song Thân cũng không ngờ rồi có ngày con sẽ chọn một lối sống đòi hỏi dẫn thân tuyệt đối và hy sinh trọn đời!

Thành thật mà nói thì ơn gọi đầu tiên của con chính là âm nhạc. Con yêu thích vô cùng chiếc đại-vĩ-cầm của con. Con say mê nong nân âm nhạc. Được chơi nhạc trong một ban nhạc đối với con quả là chuyện đáng mong ước nhất đời! Sau bậc trung học con ghi danh vào ngành luật. Con dự tính khi nào ra trường sẽ tìm việc làm và lập một gia đình hạnh phúc. Thế nhưng, chương trình THIÊN CHÚA trên cuộc đời con lại khác, hoàn toàn khác xa chương trình bé nhỏ tầm thường của con.

Thời đại học, con sinh hoạt đều đặn với Ca Đoàn Phụng Vụ và với Nhóm Bạn Trẻ của giáo xứ. Ngoài ra con là nhân viên thiện nguyện của một Trung Tâm săn sóc người trẻ tàn tật. Chính tại Trung Tâm này, khi tiếp xúc với các bạn trẻ tàn tật mà con cảm nhận sâu xa rằng, con cũng là kẻ bị chấn thương, nhưng được THIÊN CHÚA yêu thương vô cùng tận.

Kể từ ngày ấy, con tham dự Thánh Lễ gần như mỗi ngày. Con cũng bắt đầu lui tới Đan Viện Kín Cát-Minh. Con khám phá ra tầm quan trọng của việc cầu nguyện. Chẳng bao lâu cầu nguyện trở thành sinh hoạt nền tảng cho một ngày sống. Từ sự kết hiệp thân tình với Chúa, con kín múc sức mạnh và lòng can đảm để thay đổi toàn diện cuộc sống đời con. Con thân thưa với Chúa:

- Lạy Chúa, con muốn điều Chúa muốn. Con sẽ đi đến bất cứ nơi nào Chúa muốn.

Tuy nhiên tâm tình phó thác chưa biến đổi tức khắc cuộc đời con. Phải đợi thêm thời gian. Thế rồi, vào một ngày, con tìm cách phổ nhạc lời kinh:

- Lạy Chúa xin mở đôi mắt để con biết chiêm ngắm kỳ công Tình Yêu Chúa. Con là kẻ mù lòa trên đường đi. Xin Chúa chữa con lành. Con ước ao chiêm ngưỡng thánh nhan Chúa.

Còn đang ngâm nga tìm cho đúng điệu nhạc thì bỗng chốc con hiểu rằng:

- Chúa muốn con vào Nhà Kín Cát-Minh. Chúa muốn con phục vụ anh chị em con bằng cách nâng đỡ anh chị em con qua lời cầu nguyện!

Kể từ ngày bước chân vào Đan Viện Kín cho đến nay, con không hề rời Đan Viện trừ khi đi bầu cử và đi khám sức khỏe. Con chưa hề gặp ai khác ngoài những lần thăm viếng cha mẹ bà con nơi phòng khách. Thế nhưng con xin xác nhận:

- Con hạnh phúc nơi Đan Viện ở giữa Các Chị Em. Dĩ nhiên cuộc sống chung trong Cộng Đoàn đôi lúc cũng gặp khó khăn. Đó là chuyện bé nhỏ thường tình. Vị Hôn Phu con chính là Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Con sống vì Ngài và con dâng hiến đời con cho thế giới. Con tin tưởng vững chắc nơi lòng trung tín của THIÊN CHÚA. Ngay giữa lòng Giáo Hội Công Giáo con trở thành chứng nhân Tình Yêu Cứu Độ của THIÊN CHÚA Từ Bi.

(Chứng từ của Chị Maria Gabriella, người Ý).

... Có lời THIÊN CHÚA phán với tôi rằng: "Trước khi cho người thành hình trong dạ mẹ, Ta đã biết người. Trước khi người lọt lòng mẹ, Ta đã thánh hóa người. Ta đặt người làm ngôn sứ cho chư dân" .. Lạy THIÊN CHÚA, Ngài đã quyến rũ con. Và con đã để cho Ngài quyến rũ. Ngài mạnh hơn con, và Ngài đã thắng (Giêrêmia 1,4-5+20,1).

("Il Settimanale di Padre Pio", n.24, 19 Giugno 2005, trang 27-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt